

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

tem per in directam nutritionem peccati, ut supra,
iurum non ualuit, nec iurantem ad obsequentiam ob-
ligauit d. c. cum contingat, & ibi scriben. cōiter de iu-
re iur. & hī per Mod. Perus. repetētes in auth. sacra-
menta pub. C. si aduer. uend. in tñ, q. ēt absolutio,
seu relaxatio a tali iuro non requiritur, cum canō,
& lex absoluant, atq; relaxent, ut in dictis iurib. & c.
si uero, & ibi gl. & scrib. de iur. iur. c. non est obliga-
torum de reg. iur. in 6. Old. in consi. 120. Alex. cōsi.
42. in l. uol. pe. coll. quod eis; ibi Bar. C. de nuptiis,
& in l. si q. p. eo ff. de fideiuss. Mod. perus. in d. auth.
sacramenta, & Bar. & oēs in l. si. C. de pactis cum plu-
rib. allegatis per alios dños consultores; & iō posi-
to, q. concessa fuerit habitatio, & minus solemniter,
hoc non debet nocere, nec uiriare, cū ad caute-
lam potius, q. de substantia petita fuerit, argō nota,
per gl. & scrib. in d. c. si uero, & p. Old. in d. cōf. D. An-
to. in d. c. debitor, & ibi Io. de Imo. in 5. col. uer. si-
naliter, iūcta l. unica §. 1. C. de rei ux. act. In reliq;
adea, q. doctē alij aduocati scripserūt, me remitto.

S Y M M A R I U M

- 1 Mediū concludendi actionē, & remediū intentatū demonstrat.
- 2 Naturalis quis dicatur, & n. 4. & 18.
- 3 Et quis spurius.
- 4 Veritas, & non fictio, neq; iuris psumptio apud Deū attendit.
- 5 Natus ex soluto, & soluta, cum qua mīrimonium esse potuit, si-
cet non esset concubina, & uerē naturalis, & per subsequens
matrimonium legitimat, sicut natus ex uerā concubina n. 33.
- 6 Et filius nominari meretur, matriq; saltem succedere potest.
- 7 Et patri quoq; si est certus, eo mō, quo naturales stricte succe-
derent.
- 8 Et ut naturalis rectē, & uerē legitimatur.
- 9 Illique ut naturali rectē, & uerē relinquatur, & quilibet alia
dispositio fit.
- 10 Naturalis de iure canonico appellatur quilibet natus ex solu-
to, & soluta, inter quos matrimonium esse possit, & quare se-
cus de iure civili.
- 11 Concubinatus a iure canonico magis reprobat, quā alius
illicitus coitus non incestuosus, neque adulterinus, & forte
etiam de iure civili nouissimo n. 33.
- 12 Verbatē testatoris, & iudicis etiam secundum communem usum
loquendi sunt intelligenda.
- 13 Dicitur inter natos ex damnabili coitu, & inter natos ex solutis
non tamen ex concubina, & inter natos ex uerā concubina.
- 14 Natus ex soluto, & soluta non concubina, inter quos matrimo-
nium esse potuit, si patrem possit ostendere, de iure civili ē
a patre alendus est.
- 15 Spurius de iure civili non esse alendus, nec filios nominandos
quomodo uerum sit.
- 16 Spurijs filijs parentes non posse quicquam donare, nec relin-
quere in quibus uerificetur.
- 17 Large, & stricte quid assumi, & utroq; mō proprie stāt simul.
- 18 Dos data, siue relicta filia spurie, & naturali quando ad pa-
trem dotantem, siue eius heredes reuerti debeat, & quando
non, sed sit relictum irrevocabile.
- 19 Alimenta magis, quā successiones debentur.
- 20 Anus etiam de iure civili non prohibetur relinquere, vel do-
nare nepti naturali, vel spurie, quamuis pater prohiberetur.
- 21 Filio, siue filie spurij aliquid magnā summā non excedēs pro
dote, & alimentis rectē relinquit de iure canonico, & n. 29.
- 22 Dos arbitrio boni uiri constituitur.
- 23 Legatum alimentorum reuocabile est, morteque finitur, at do-
tis perpetuum, & irrevocabile.
- 24 Dotis natura est, ut sit ppetua, irrevocabilis, atq; ad hōdes trā-
seat, nō mō si ab extraneo, sed et si a patre, vel a uo data esset.
- 25 Actus in dubio semper cum sua natura factus censetur.
- 26 Filia spuria de iure canonico, & alenda, & dotanda sunt.
- 27 Spuria quanta dos constitui possit.
- 28 Causa dotis, & causa alimentorum diuersa sunt.

- 31 De alimentis ad dotem rectē non arguitur.
- 32 Filie naturali inopi dos, & alimenta a patre de iure civili ir-
reuocabiliter dantur, & idem est in spuria de iure canonico.
- 33 Abb. in consi. 50. & 115. in 2. lib. declaratur.
- 34 Dos data spurie, & incestuose censetur data ad alimenta, &
post mortem ad dotantem, vel eius heredes reuertitur: & an
in locum alimentorum subrogetur n. 38.
- 35 Dos data spurie, quā esset apud maritum, ab eo repeti non po-
test, nec a filij communibus superstitibus.
- 36 Dos penes maritum etiam soluto matrimonio, & penes filios
communes superstitēs titulo oneroso esse dicitur.
- 37 Alimenta morte alimentarij finiuntur.
- 38 Maritus, cui pro dote bona immobilia adiudicata, et pro certa
quantitate aestimata fuerint, est debitor quantitatis, & certa
summa pecunie, & in casu reſōis contra eum, vel heredes
suos non ad bona sibi adiudicata, & aestimata, sed ad quanti-
tatem agi debet, et si adiudicatio a iudice facta foret.
- 39 Data consistente in pecunia, si maritus bona immobilia aestima-
ta habeat, ea non dicuntur dotalia, nec ad ea agi pōt actione
in rem, sed solum actione personali ad quantitatem.
- 40 Res empta a marito pecunia dotali non est dotalis quoad effe-
ctum, ut contra eum ad rem illam agi possit.
- 41 Et quando efficiatur dotalis.

E P I T O M E.

NAti ex soluto, & soluta simpliciter, ut ex ali-
qua fanticella, inter quos matrimonium ef-
ficari possit, dicuntur simpliciter naturales, maxime quā
patrem ostendere possunt, sicut nati ex uerā concu-
bina, aut ij, qui non sunt uulgo concepti, & ab eorū
patre fuerūt educati, nominati, & tractati, ut filij, &
ita publicē reputati: & omnes propriē dicuntur na-
turales, quamuis aliqui largē, & aliqui stricte, & na-
turalitatis qualitas in omni dispositione de illis fa-
cta uerificatur.

Relictum nepti, siue filia naturali, uel spuria pro
dote irrevocabiliter, & pleno iure ad ipsam, eiusq;
heredes pertinet, nec ad heredes dotantis reuerti
debet, dummodo magnam summā non excedat.

Dote in pecunia, & certa quantitate constituta,
bonisque immobilib. postea aestimatis etiam per
iudicem marito adiudicatis, & in solum alligatis,
et eum, uendicando hæc bona, rectē non agitur,
sed ad quantitatem actione personali agi debet.

C O N S I L I U M C L X V.

IN cā spurietatis (si sic denominanda est) in-
ter ser Hieronymum cessionarium agen-
tem, & D. Deianiram ream conuentam, vi-
sis quibusdam allegationib. factis ad fauorē D. De-
ianiræ, in quib. ferē nihil remansit intactum; uisq;
attestationib. factis pro parte ser Hieronymi ad pro-
bandum Blancam filiam ser Vincentij, & neptem
ser Bartholomei testatoris fuisse spuriam, non autē na-
turalem, prout naturalis fuerat denominata a testa-
tore in relicto sibi facto deducētis ducatis p illius
dote, in quib. de positionib. testes examinati depo-
fuerunt d. Blancam natam fuisse ex d. ser Vincēio
soluto, & ex quadam seruitrice consanguinei d. ser
Vincentij similiter soluta, quæ habitabat seorsum
a d. ser Vincentio & uisō toto processu, & maxime
inspecta petitione d. ser Hieronymi, in qua intēta
fuit rei uedicatio § d. D. Deianiram, ut ex medio
cōcludēdi colligitur, iuxta quæ hōr per Bar. in l. cer-
ti conditio in prin. ff. de cer. pet. in 2. col. in l. si prius
in §. oppo. secunda partis ff. de noui operis nuncia.
Ang. in l. naturaliter §. nihil cōe ff. de acq. poss. in 5.
lect. Bal. in l. 2. ad fi. C. de pet. hered. Ant. de But. in c.
fi. in 5. nota. de iud. & in c. ex parte in 2. & 7. nota. de
for. comp. Alex. in l. 1. in prin. ff. de edend. & Ang. in
conli.

conf. 37. uis quoque doctissimis dubijs magnifici, & excellentis. D. patris mihi exhibitis, pro solutione illorum, & ut constet de bono iure d. D. Deiani re, omnis pluribus, quae in presenti causa dici possent, uide dum est primo, utrum qualitates naturalitas considerata a testatore in legato facto D. Blancae, ac et in ad iudicatione facta in solutu uera fuerit, an falsa: Secundo, an d. Blancae nepti naturali, uel spurie potuerint a testatore ducenta noie dotis irrevocabiliter, & pleno iure relinqui, adeo quod ipsa potuerit de illis disponere, seu ea ad suos heredes transmittere: Tertio, an d. fer Hieronymus agere potuerit eo modo, quo egit, uendicando bona immobilia in solutum assignata ipsi D. Blancae. ¶ Quoad primum uel prima facie concludendum, quod d. Blancae nata, ut supra fuerit spuria, non autem naturalis, quia si naturalis dicitur ille, qui nascitur ex soluto, & soluta & ex unica concubina in domo affectu maritali retenta, cum qua matrimonium potuerit esse legitimum, ut in auctor. quibus. mo. naturales efficiantur legi, & in auctor. quibus. mo. naturales efficiantur sui, auctor. licet C. de naturali. lib. l. concubina, & ibi Bar. ff. de concubinis, Azo in summa in rub. C. de naturali. lib. c. fi. 3. 2. q. 4. glo. in c. nisi cum pridem de renun. spe. in tit. qui filij sint legi. in §. 1. in uersis. nunc de naturali, & in terminis hinc per Alb. de Rosa in rub. C. de naturali. lib. gl. in c. innotuit de elect. alij uero, qui non sunt nati ex concubina, ut supra, dicuntur spurij, & ius illos appellat spurios, quibus nati fuerint ex soluto, & soluta, ut ex famula et in domo retenta, ad tradita per Alb. in d. rub. quem sequitur Martinus Laudensis in disputatione sua incip. Augerius in 22. col. & probatur ex ijs, qui hanc in locis supra relatis, & per Alex. in consi. 174. in §. uol. in 1. col. in fi. & per doct. post glo. in ca. tanta, & in c. per uenerabilem circa fin. qui filij sint legi. Quibus tamen non obstantibus, solummodo uerius est, quod d. Blancae fuerit naturalis, prout denominata fuit ab auctore in relicto sibi facto, & prout in adiudicatione in solutum praesupponitur, quod quilibet in d. c. per uenerabilem in 2. gl. in uer. non naturales dicit, quod naturales dicitur large omnes praeter adoptiuos, & spirituales §. 1. 30. q. 3. plerumque. n. illi tamen naturales dantur, qui ex concubinis nascuntur, ita inquit ibi gl. in c. festuosi uero, nepharii, adulterini, & ex damnato, & accusabili coitu nati non possunt dici naturales filij, quoniam nec filij, nec naturales sunt quo quomodo notandi, auctor. ex complexu. C. de incestis nup. & in §. fi. in auctor. quibus. modis naturales efficiantur sui, & in auctor. quibus. modis naturales efficiantur legi. in fi. ¶ Secundo istud confirmo ex ijs, quae in terminis uoluit Bal. in consi. 129. alias 295. in 2. lib. factum proponit in terminis infrascriptis in 2. dubio, qui dicit naturalis filium dici duobus modis, primo modo legaliter, ut quod est natus ex concubina, quod quis unicam habuit in domo affectu maritali, secundum quod supra dictum fuit, Secundo modo dicitur filius naturalis secundum uulgarem consuetudinem omnes, qui nascitur non ex concubina, sed ex soluto, & soluta, cum qua potuit esse matrimonium, et si talis nasceretur ex furtiuo coitu, & amplexu, ut in d. c. innotuit de elect. nam attenda ueritate rei, non autem iuris fictione iste dicitur naturalis, si uterque parentum contentus est, ut sit eorum filius, ut quia fuerit educatus, nutritus, & tractatus, ut filius; nempe quoad Deum, qui respicit ueritatem, & non fictionem, nec iuris praesumptionem, ut in c. tua nos, & ibi Abb. de sponsalib. c. que 3. c. ueritate cum seq. s. dist. Item quod quoad aequitatem canonicam taliter natus non debet dici spurius, sed naturalis, unde per matrimonium subsequens legitimus, sicut ille, qui strictum naturalis dicitur, ut est tex. & ibi doct. coter, D. Ant. Abb. & Mod.

773. D. Praepositus in c. tanta qui filij sint legi. Item si talis naturalis natus simpliciter ex soluto, & soluta, ut supra, qui non sit incestuosus, nec nepharius, seu adulterinus, meret notari filius, & ad successionem matris saltem simpliciter admittitur, ut in l. si qua illis cum gl. C. ad officia, quibus et ius civile illum appellet spurium, ut in l. si spurius. ff. unde cognati, & in §. nouissimam inst. de senatusconsulto. officia. & in §. uulgo inst. de success. cognata. & tales filij nati ex soluto, & soluta simpliciter, qui non sint nepharii, incestuosus, seu adulterini, qui dici possunt naturales, possunt succedere non solum matri, ut in iurib. palleg. sed et de iure civilis possunt succedere patri, quod esset certus eo modo, & in illa parte, in qua possunt naturales strictum sumpti succedere, ut est gl. notabilis in d. l. si qua illis, quod doct. sequitur, & est gl. & ibi doct. in d. §. nouissimam in uerbo admitti, allegantque text. in §. discretis in auctor. quibus. mo. natur. effi. sui, qui loquuntur de naturalibus simpliciter, & sic inferunt ex illo tex. iunctis gl. praedictis, quod illi, qui alias, ut uulgo concepti, non possunt succedere patri, ex quo incertus est, & ideo dicuntur uulgo concepti, ad gl. cum simi. supra allegatis in d. nisi cum pridem si tamen possunt ostendere patrem suum, ut quia pater illos receperit, ut filios, eos nutrire, & educare fecerit, & noiauerit filios, tales dantur naturales large, quamuis non strictum, ita colligitur ex mente dictarum glossarum, iuncto d. §. discretis cum ijs, quae uoluit Bal. in d. l. si qua illis, & ideo dixit Bal. in d. consi. quod quamuis secundum iuris subtilitatem talis natus simpliciter ex soluto, & soluta, qui potest patrem ostendere eo modo, quo dictum fuit, non dicatur naturalis strictum loquendo, tamen secundum ueram naturalitatem, & secundum aequitatem canonicam, & eodem uerbo loquendi dicitur naturalis, propterea si pater, uel auus fecerit ipsum legitimari tanquam naturalem, non dicitur tacita qualitas sua, nec est obreptum, neque mendacium expressum, sed uerum, ita clare uoluit Bal. in d. consi. cui addo gl. not. & ibi doct. maxime Mod. in uer. spurius in c. transmissa quod filij sint legi. ¶ Et ex uerbis Bal. in d. consi. inferunt, quod in terminis nostris quis legatum auus reliquerit Blancae, ut filiam naturali ex Vincentio suo filio, & si ipsi Blancae, ut nepti naturali; Item in libello petitionis assignationis in solutu, & in adiudicatione fuerit expressa ista qualitas naturalitatis, tamen illa naturalitatis qualitas fuit uera & non falsa, neque dicitur obreptum fuisse ipsi iudici: & ita et in terminis uoluit D. las. in consi. suo 51. in 3. uol. qui ad hoc refert, & sequitur Bal. in d. consi. de quo et facit mentionem ipse Bal. in d. c. nisi cum pridem in pen. col. ubi refert Io. And. in nouella dicere, quod large loquendo ille, qui est natus ex aliqua fanticella extra domum, dicitur naturalis, ergo si de tali, tanquam de naturali facta fuerit dispositio, & prouiso aliqua, ut legitimatio, seu legatum, aut adiudicatio in solutu, uel aliquid aliud, illud ualebit, quoniam uerum est dicere, eum fuisse naturalem, ita uoluit ibi Bal. quod ualde notandum esse existimat, & ad propositum facit, quod uoluit idem Bal. in consi. 206. in 3. li. Casus talis est, quidam & c. circa fi. ubi dicit, quod nati ex fanticellis solutis, & ex soluto simpliciter, quoniam uis secundum auctoritatem iuris civilis appellent spurij, & uulgo concepti, tamen secundum ueram naturalitatem largo modo possunt dici naturales, et si eorum pater sit incertus, quoniam tales sic nati non dantur esse iura naturalia, nec iura civilia nati, cum ipsa procreatio naturalis sit, nec sit iuris obstaculo obumbrata; & quod quod rigor, uel austeritas iuris civilis dicitur, scilicet illos noiaudo spurios, tamen iura canonica omnia nati ex soluto, & soluta, inter quos possit esse matrimonium, naturalem appellant d. c. innotuit, de electione, & ideo legi.

legitimatio de tali, vt de naturali facta ualet: ita est
 expresse de mente Bal. in d. cons. 2. loco allegato, &
 ita refert, & sequitur las. in d. cons. 3. i. in 3. uol. in 3.
 col. faciunt et ad propositum ea, quæ uolunt Mo-
 der. in d. c. per uenerabilem, dum ponunt, an in
 legitimatione debeat exprimi qualitas illegitimita-
 tis, & rō esse pōt, quia ius canonicum nō recogno-
 scit, nec admittit concubinatum, immo illum magis
 prohibet, q̄ alium illicitum coitum non incestuo-
 sum, nec adulterinum, ut in c. nemo 32. q. 4. & h̄ in
 c. christino 34. dist. & si p̄dicta sunt uera q̄ quis esset
 natus ex soluto, & soluta, cuius pater esset incertus
 & sic esset uulgo conceptus, qui non pōt succedere
 aliquo mō patri, sed solum matri, ut supra dictum
 est, multo magis hoc uerū erit in casu nro, in quo
 ista Blāca nata fuit ex soluto, & soluta, inter quos po-
 terat esse matrimoniu, & cuius pater erat certus, &
 publice habitus pro patre suo, & prout dictum est
 supra, cum ipsa potuerit succedere patri suo, & auo
 et, sicut quilibet stricte naturalis, & vt naturalis sal-
 tem largē dici possit, vt uoluit glo. in d. l. si qua illu-
 stris, & in d. §. nouissimē iuncta l. fin. cum ibi not. C.
 de natural. libe. & in d. §. discretis in auth. quib. mo.
 nat. eff. sui. ¶ Stat ergo uera conclusio ex p̄dictis,
 q̄ ille, qui nascitur ex soluto, & soluta simpliciter,
 vt ex aliqua fanticella, inter quos possit esse mīmo-
 nium, & maxime q̄ non est uulgo conceptus, q̄
 ostendere possit patrē, vt quia ab eo, vt a patre fue-
 rit educatus, nutritus, & notatus filius, & vt filius tra-
 ctatus, uel aliter probatum fuerit, illum esse patrē
 suum, & tanq̄ pater publice fuerit reputatus, d̄ fm
 ueram naturalitatem, & æquitatem canonicā, & fm
 uulgarem, & cōem usum loquendi filius naturalis,
 ita concludit las. in d. cons. in 3. col. & idem tenet
 gl. in ueris. spurius in d. c. transmissio, & doc. ibi q̄ filij
 sint legi. idem est de mente lo. And. in addi. ad Spe.
 in tit. qui filij sint legi. super rub. in 2. col. ubi dicit,
 q̄ oēs nati ex soluto, & soluta fm cōem usum loquen-
 di d̄r naturales, & ita cum refert, & sequitur Abb.
 in d. c. p. uenerabilem in antepe. col. & ibid. D. Ant.
 in 36. col. & D. Nicolaus de ubaldis de Perusio in
 tract. suo de successioib. ab intestato in 4. col. Sed
 ¶ uerba testatoris, ac et iudicis debent intelligi fm
 cōem usum loquendi l. librorum §. q̄ tñ Cuius
 fide leg. 3. plenē per doct. legistas in rub. ff. de noui
 oper. num. c. quamuis, & ibi Abb. Ant. & alij de uer.
 signifi. not. in l. si seruus plurium in si. ff. de leg. 1. & in
 l. nummis. ff. de leg. 3. cum alijs alleg. per las. in d. 2. si.
 in 3. col. ergo & C. Prædicta confirmo ex ijs, quæ po-
 suit Abb. et in c. cum haberet circa fi. de eo, qui du-
 xit in matr. q̄ pol. per adult. ¶ ubi facit d̄fiam inter
 spurios natos ex coitu damnabili, vt ex sacerdote,
 & vt sunt nepharij, incestuosi & adulterini, nam ta-
 les de iure canonico, & ciuili nō sunt successibiles,
 & de iure ciuili illis non debentur alimenta, nec no-
 minandi sunt filij, vt in d. auth. ex complexu, & in d.
 auth. licet, & in corpore, unde sumuntur, v̄ in §. fi.
 in auth. quib. mod. nat. eff. legi. & in §. fi. in auth.
 quib. mod. nat. eff. sui, quib. de iure canonico tales
 essent alendi, vt in d. c. cum haberet in fi. & inter na-
 tos ex coitu non tām damnato, vt sunt nati ex solu-
 to, & soluta, & non ex concubina, vt sup. & tales pos-
 sunt succedere matri et cum filiis legitimis, nisi ma-
 ter sit illustris d. l. si qua illustris, patri uerō non pos-
 sunt succedere, quia non sunt agnati, vt in §. vulgo
 h̄nt. de successio. cognat. d. l. spurius, & in d. §. nouis-
 simē, hoc ultimum tñ debet intelligi, q̄ pater esset
 incertus, si uero esset certus, seu demonstrari posset,
 vt dixi supra, tunc et taliter nati patri possent succe-
 dere, & naturales dicerentur, sicut alij nati ex uera

concubina, vt uoluit gl. in d. l. si qua illustris. & in d.
 §. nouissimē; & notādum est, quia Abb. in d. c. cum
 haberet circa fin. appellat tales filios naturales, sub
 quo membro Blanca, de qua agit, comprehendit;
 item et inter filios natos ex uera concubina, q̄ uni-
 cam quis habebat in domo, vt sup. nam tales succe-
 dunt matri, item patri suo, fm q̄ h̄ in l. fi. C. de na-
 turali. & in auth. licet ibi posita, & in d. §. discretis,
 & tales alendi sunt et de iure ciuili, ut in d. §. discre-
 tis, & in d. auth. licet cū simili. Ex quib. inferitur, ¶ q̄
 cum nati ex soluto, & soluta, inter quos potuit esse
 mīmonium, q̄ possunt patrem ostendere, vt sup.
 dictum fuit, & prout contingit in casu nro in ipsa
 Blanca, dicantur naturales, vt sup. item dicantur ta-
 les, qui possunt succedere nō solum matri, sed et pa-
 tri, vt illi, qui sunt stricte naturales nati ex uera con-
 cubina, sicut stricte naturales possunt, & debent ali-
 à patre de iure et ciuili, ita & illi naturales, qui sunt
 nati simpliciter ex soluto, & soluta, & qui possunt
 ostendere patrem, q̄ fm ueram naturalitatem, &
 æquitatem canonicam, et fm cōem, & uulgarem
 usum loquēdi tales d̄r naturales, quib. largē, ut ex
 p̄dictis colligitur; ¶ Nec obstat, q̄ spurijs de iure
 ciuili non sunt alendi, nec filij notandi, ut in d. aut.
 ex complexu, & in d. auth. licet, & in d. §. fi. in auth.
 quib. mo. nat. eff. legi. & quib. mo. nat. eff. sui,
 quia respondetur, ¶ illud esse uerum in ijs, qui nati
 sunt ex coitu damnato, vt sunt nepharij, incestuosi,
 & adulterini, & nati ex sacerdote, ut clarē colligit
 ex dictis iurib. quæ solum quo ad casum istum se
 restringunt ad filios natos ex h̄mōi coitu damnato
 & reprobato, qui longē differunt à filiis natis ex so-
 luto, & soluta, inter quos pōt esse mīmonium, &
 præsertim, q̄ patrem possunt ostendere eo mō, quo
 potest ostendi, vt iam dixi, & ita Abb. in dicto. cap.
 cum haberet, & in d. c. tanta circa fin. intelligit, & de-
 clarat illa iura ciuilia, quæ prohibent, spurios ali-
 à patre, & filios notari: ¶ ita et debet intelligi tex. in l.
 1. C. de naturalib. liberis dum prohibet parentibus
 aliquid relinquere, uel donare filiis spurijs, quia lo-
 quitur de filiis natis ex parentib. in dignitate maxi-
 ma constitutis, vt ex senatorib. p̄fectis, aut sacerdo-
 tib. & ex uilissima foemina naturaliter nati, qui nul-
 lo mō possunt dici naturales, et si illa foemina fuit
 fet illorum concubina d. l. i. & ibi gl. in uerbo fuisse
 pros; & hic est uerus intellectus illius text. q̄ cum
 tali foemina non poterat esse mīmonium l. humi-
 lem C. de incestis nuptijs, & ad filium sacerdotis, q̄
 illi pater non possit donare Bar. in l. fin. §. si à socero
 ff. de his, q̄ in frau. cred. allegat illū tex. in d. l. 1. & ita
 propriē loquitur Bar. in l. mōuius §. duob. in peni;
 col. circa prin. ff. de leg. 2. & in cons. 119. D. Domini-
 cus, qui allegat d. l. i. & d. auth. ex complexu, q̄ iura
 propriē loquuntur de spurijs natis ex coitu damna-
 to, & improbato, qui nec naturales, nec filij sunt uo-
 candi, hoc mō et loquitur Bar. in l. si gener in 2. col.
 ff. de his, quib. ut indignis, q̄ allegat tex. in d. l. i. C.
 de naturalib. liberis, & ita ille iura intelligunt gl. in
 d. l. si qua illustris, & gl. in d. §. nouissimē. ¶ Nec ob-
 stat, ¶ q̄ si nati simpliciter ex soluto, & soluta largē
 d̄r naturales, ergo impropiē sunt naturales, p̄priē
 ergo dicētur naturales nati ex uera concubina, ex
 quo stricte sunt naturales, vt h̄ per las. in d. cōsi. 3. r.
 in 3. uol. post Bal. quem allegat, quia primo pōt re-
 sponderi, q̄ siue p̄priē, siue impropiē dicantur na-
 turales, satis erit, q̄ sic appellentur, v̄ naturales; er-
 go dispō, seu actus factus de tali, vt de naturali uale-
 bit, & uera dicet qualitas illa naturalitatis, super qua
 fundata fuit dispō. Secundo respondeo, q̄ licet na-
 ti ex soluto, & soluta simpliciter, inter quos pōt ef-

se m̄simonium, & maximè q̄ p̄t ostendi pater eo
m̄o, quo dictum fuit, largè dicantur naturales, stri-
ctè uerò nati ex uera concubina, vt supra, & h̄ per
Iaso. in d. conf. cum alijs, tñ utroq; casu uerè, & pro-
priè dicentur naturales, t̄ qm̄ stant simul, quid sumi
largè, & strictè, & tñ utroq; m̄o fm̄ propriam signifi-
cationē, quia aliud est dicere strictè, & large aliud
dicere propriè, & impropriè: istud uolūt doctores,
vc3 Bal. nouellus in rub. ff. de uerb. obliga. in penult.
colum. & probatur de s̄ctu, nam strictè loquendo s̄-
ctus dicitur ultro, citroq; obligatoris l. labeo. §. s̄-
ctum. ff. de uerb. signi. largè uerò d̄ ille s̄ctus, qui ex
una tantum parte est obligatoris, vt in §. fin. insti. de
obliga. & tñ utroq; m̄o d̄ propriè s̄ctus, vt ex tex.
insti. de obliga. quæ ex quasi s̄ctu in principio iun-
ctis præmissis titulis, & maximè iuncto dicto §. fin.
hoc idem probat ex text. in l. tertia §. de illo ff. pro
focio, ubi legitima hæreditas, strictè loquendo d̄
illa, quæ pro uenit à lege. hoc est ab intestato, largè
uerò, quæ puenit ex testō, vt ibi, & tñ utroq; m̄o d̄
ppriè hæreditas legitima, casus est clarus in l. lege
obuenire ff. de uerborum significatio. & plura alia
possem adducere, quæ soleo ponere legendo in rub-
ricis de consi. itaq; concludendum v̄ esse, q̄ nati ex
soluto, & soluta simpliciter d̄r naturales, maximè
q̄n patrem ostendere possunt, sicut nati ex uera con-
cubina, & q̄n primi dicant largè naturales, secun-
di uerò strictè, tñ oēs propriè dicuntur naturales, &
iō dispō, & actus, qui sit considerata qualitate natu-
ralitatis, poterit subterfieri, siue uerificetur illa qua-
litas uno m̄o, siue altero, & ex hoc primo dubio,
cuiusq; solutione solum d. D. Deianira deberet ob-
tinere. ¶ Venio tñ ad fm̄, in quo concludo, q̄ reli-
ctum ducentorum factum D. Blanca pro dote sua
ab auo paterno, naluir irreuocabiliter, & pro iure,
primo quia, ut dictum est, ipsa fuit naturalis, &
talis, cui de iure ēt ciuili potuerunt deberi alimenta.
& p̄r cui potuit relinqui nō ē: dotis irreuocabi-
liter, & pleno iure: q̄ sic demonstro, nam illis ca-
sibus, quib. uolunt docto, & iura super quib. se fun-
dat Abb. in conf. 50. & in consi. 15. in 2. uol. q̄ dos, si
cut alimenta, debeat reuerti ad hæredes patris, seu
ad ipsum patrem dotantem, loquuntur, q̄ dos da-
ta esset filia spuria, q̄ de iura ciuili non posset suc-
cedere in quo pacto patri, vel matri, nec deberet ali-
nec nosari posset naturalis, seu filia, vt in casu dictę
authenticæ ex complexu, & in d. auth. licet, & in cor-
pore, & ita loquitur Bar. in d. l. fin. §. si à focero ff. de
his, quæ in fraudem cred. & in d. l. genere in 2. col. ff.
de his, quib. vt indignis, & in d. l. mœuius §. duobus
in pen. col. ff. de leg. 2. & non in alio casu, q̄ allegant
d. l. 1. & d. auth. licet, & d. auth. ex complexu, quæ iura
loquuntur de spurij, incestuosis, nepharijs, & à
iure reprobatis, atq; damnatis: sed nati ex soluto, &
soluta, inter quos p̄t esse matrimonij, & maximè,
q̄n patrem ostendere possunt, vt declarauit, d̄r esse
naturales, & fortè propriè, vt dictum est, & sunt ta-
les, qui possunt succedere patri, & matri, ut nati ex
uera concubina ad glo. in d. l. si qua illustris, & in §.
nouissimè cum alijs, quæ supra adducta fuerunt er-
go de iure ciuili ēt possunt, & debent ali à patre si-
cut natus ex uera concubina, tum quia t̄ magis de-
bentur alimenta, q̄ successiones, vt in d. §. discretis,
& in d. auth. licet, tum quia ab alimentis de iure ci-
uili non reperiunt exclusi, nisi filij spurij, incestuosi,
& nepharij, vt in d. auth. ex complexu, in d. auth. li-
cet, & in §. fin. in auth. quib. modis naturales efficia,
legi, & quib. mod. naturales efficiantur sui, & p̄r se
quitur, q̄ si aliquid erit relictū nō ē dotis, illud erit
irreuocabile, & perpetuū dicitur concessum, qm̄

tunc d̄ reuocabile, & ad uitam concessum, q̄ fuit
set relictum illis, quib. de iure ciuili nullo m̄o debe-
rentur alimenta, & qui non possent aliquo m̄o ad-
mitti ad successionem parentum, vt h̄ per Bald. &
alios in locis allegatis. ¶ Secundo ex quo d. Blanca
fuit naturalis, etq; fuit vt naturali legatum, sequit,
q̄ illi ēt de iure ciuili potuit legari pro dote, sicut
pro alimentis, qm̄ de iure ciuili hoc non reperitur
prohibitum in ijs, qui dici possunt naturales, seu ēt
spurij simpliciter sed solum in ijs, qui d̄r spurij in-
cestuosi, nepharij, adulterini & sacerdotib. nati, vt
in iurib. allegatis, ergo legatum dotis factum Blan-
ca debet dici irreuocabile, qm̄ illi ius ciuile nō ad-
uerfatur. ¶ Tercio t̄ quis ipsi Blanca naturali pater
nō potuisset relinquere, seu donare irreuocabiliter,
argō d. l. 1. C. de natural. libe. tñ aus hoc potuit, q̄
rō quæ impedit de iure ciuili patrem donare, uel
relinquere filia suæ naturali, seu spuria, non habet
locum in ipso auo, vt in l. si. & ibi glo. C. de natural.
libe. h̄ plenè per Barto. Pau. de Cast. Alex. Aret. D.
meum Soc. & alios cōiter in l. Gallus §. quid si si ff.
de libe. & posth. & per Federicum de Senis in consi.
57. v̄ mihi & c. ¶ Quarto posito, sed non concessio,
q̄ ipsa Blanca esset spuria, & non naturalis, adhuc
tñ dico, q̄ legatum illi factum de dote d̄ perpetuū
& irreuocabile, & ad hæredes Blanca transmissibi-
le, quia & si filio, seu filia spuria non possit aliquid
relinqui, uel donari ēt ex cā alimentorum, uel dotis,
attenta dispōne iuris ciuilib. d. l. 1. d. auth. licet, d.
auth. ex complexu, & in d. §. fin. in auth. quib. mod. na-
tu. effi. legi. t̄ tñ attenda æquitate canonica quæ in
hoc seruanda est, secus est, nam alimenta debentur
iure natura, vt in d. cap. cum haberet de eo, qui p̄xit
m̄simonium cum ea, quam poll. per adulterium,
tum quia dos datur, vt mulier possit ali, & pro sub-
stinentis onerib. matrimonij. ubi adhuc, l. pro one-
ribus. C. de iure dotium, l. si. C. ad Velleianum cū ibi
not. tum quia datur, & magis principaliter, vt possit
nubere, & virum reperire, q̄ concernit utilitatē pu-
blicam l. 1. ubi plenè traditur per Barto. & oēs ff. solu.
matri. & ita dicit, & considerat Bart. in terminis in
d. l. si gener in 2. col. ff. de his, quib. vt indignis, & cla-
rius in d. auth. ex complexu ibi, & eodem m̄o filia
spuria pro dote sua, quia sine aliqua dote non p̄t
ali, nec nubere & c. & hac cā debet magis principia-
liter cōsiderari, vt probatur ex tex. & ibi oēs docto-
res hoc dicunt in l. 1. ff. solut. matrimonio, dummo-
do in dotando pater non excederet magnam sum-
mam, t̄ qm̄ debet constitui dos arbitrio boni iuri,
vt in l. cum post §. gener. ff. de iur. dot. l. 3. C. de dotis
promiss. & Bar. in terminis d. l. mœuius §. duob. in
pen. col. & in d. l. si gener: & t̄ quamuis relictum pro
alimentis dicatur reuocabile, & morte finiatur l.
mela ff. de alim. & ciba. leg. cum similib. tñ legatum
dotis debet dici perpetuum, & irreuocabile, & trā-
sire cum sua natura, sicut relictum alimentorum d̄
factum, vt transire debeat cum sua natura, vc3, vt
morte finiatur d. l. mela cum sim. Sed t̄ natura do-
tis est, vt sit perpetua, & transeat ad hæredes uxoris,
itaq; sit irreuocabilis, ēt si data sit à patre, qm̄ d̄ pa-
trimonium filia, cui acquiritur dominium, & pos-
sessio l. Pomponius philadelphus. ff. familia herci-
scunda. Cald. in consi. 1. in tit. de donationib. inter
uirum & uxorem, Com. in consi. 27. in 3. uol. circa
principium, & h̄ in l. post dotem in prin. ibiq; scri-
bentes. ff. sol. matr. Alex. in consi. 2. in 1. uol. in 2. col.
& tanto magis, si data fuerit ab extraneo, puta ab
auo ēt, qui non habet neptem in p̄tate, ut in l. unica
§. accedit, & in §. extraneū C. de rei ux. act. t̄ actus
enim semper in dubio censetur factus cum sua na-
tura,

tura, vt in d. §. accedit, l. nemo pōt ff. de lega. 3. l. ubi ita donatur ff. de don. causa mor. & ita in terminis est de mente Bar. quis aliqui illum allegent pro parte 31 in d. l. si gener, qui dicit simpliciter q̄ pater pōt relinquere spuriam tñ, q̄ sufficiat ad alimenta, vt relinquo fundum pro alimentis, & post mortē eius sit suorum filiorum, quibus pōt relinqui l. fin. C. de naturali lib. idem dico in dote eadem rōne, & eodem fauore, quia spurio pater pōt legare dotē, & alimenta; nec dicit, q̄ legatum dotis duret ad uitam, & iō intelligo, q̄ possit legare dotem, & alimēta fm naturam eorū; idem simpliciter uoluit Bart. in d. auth. ex complexu; nec obstat id, quod ipse uoluit in d. l. moxius §. duob. in pen. col. qm̄ ex uerbis suis rectē ponderatis probatur spurium uidelicet, q̄ legatum dotis factum filiæ spurie dicatur irreuocabile de iure canonico, quāuis de iure ciuili succedentes ab intestato ipsi patri possint reuocare dotem datam filiæ, quæ fuit ad ipsam reuerfā pp̄ solutum matrimonium; ista n. sunt uerba Bar. ibi, quod est utile scire pp̄ patres, qui dotant filias spurias, nā vt q̄ uenientes ab intestato possint reuocare ab ipsa muliere, qm̄ dos est ad eam reuerfā, cum dos quo ad eam sit donatio, & ei donari non possit. l. r. C. de naturali lib. d. auth. ex complexu, ergo & c. huc usque uerba Bar. uidentur facere pro ser Hieronymo, sed postea subdit aduersando totaliter prædictis: ¶ sed istud fortē non procederet de iure canonico, quo iure spurij sunt alendi d. c. cum haberet, ergo eadē rōne sunt dotandæ filiæ, facit, q̄ no. Cyn. in l. nō omni C. de administr. tut. & sic Bar. expresse uoluit ad uerfari iis, quæ primo dixerat, attenta dispōne iuris canonici, q̄ seruandum est, vt oēs fatentur antea uerō solum dixi, q̄ dos reuerfā ad filiam à uenientibus ab intestato pōt reuocari, quia ita de iure ciuili probari vī, & propterea non se firmādo ibi, inquit, nam vī, q̄ uenientes ab intestato possint reuocare: item aduersando loquitur, dicens, sed istud fortē, & in hoc residet, ergo & c. Idem expresse uoluit in d. l. fin. §. si à socero, cuius hæc sunt uerba, sed postq̄ sit reuerfā ad mulierem. pōt reuocari, quia ipsa habet ex titulo lucratiuo donationis, sed pater filio spurio nō pōt donare l. j. C. de naturali lib. ergo & c. & hucusq̄ similiter uerba Bar. facere uidentur pro ser Hieronymo, & 5 D. Blancam, & habentes cām ab ea sed postea subdit Bar. expiando à prædictis, & hoc, nisi quatenus de iure canonico filius, uel filia debet habere pro alimentis, vt in c. cum haberet, ex cipiendo ergo à prædictis, innuit, q̄ de iure canonico non possit dos reuocari, quatenus pater alere debet, qm̄ usque ad quātitatem, quæ sufficeret pro alimentis, dos, quæ fuit reuerfā ad filiam, non pōt reuocari à patre, nec ab heredib. suis, tñam ipsi spurij non pōt constitui nimis magna dos, alioquin esset suspitio fraudis, quia pater in dotando spuriam non pōt excedere magnam quantitatem, vt ibi per Bar. & in d. l. si gener, & in d. auth. ex complexu, qui dicit, q̄ pater pōt constituere dotē filiæ spurie usq̄ ad quantitatem sufficientem pro alimentis, & in quantum dicit ad quātitatem sufficientem pro alimentis, id ponit pro taxatione dotis, & quatenus possit dos constitui, quæ est arbitrio boni uiri constituenda, ut supra, non autē, vt uelit dicere, q̄ dos sit pro alimentis, & loco alimentorum simpliciter, qm̄ Bar. ubique præsupponit, has duas cās esse diuersas, uidelicet, quod spuria detur pro alimentis, uel pro dote, ¶ diuersa enim sunt ista, & diuersas habent cās, una habet, & continet simpliciter cām priuatā, vey cām alimentorum, alie scilicet cā dotis habet cām publicam, & pōt et habere priuatam, item pri

ma habet naturā, q̄ acquiratur perpetuō, irreuocabiliter, efficiaturq̄ patrimonium uxoris, vt sup. alia vey alimentorum causa, q̄ non sit perpetua, nec acquiratur irreuocabiliter d. l. item mela. l. Lucius. ff. de alim. & cib. leg. Et ¶ non procedit argm̄ de alimētis ad dotem, vt concludunt Alex. & alij post Bart. in d. l. j. ff. sol. matri. Alex. in consi. 88. in 6. uolu. & in apostillis ad Bar. in d. l. si gener, Pau. de Cast. & Imo. post Bar. in l. Titio centum §. Tit. genero. ff. de conditio. & demon. oīno per Bald. in l. fi. §. fin. autē. C. de bonis quæ libe. in uerf. fin. autē legata: & sic ex prædictis colligitur, q̄ Bar. in d. §. si à socero, & in d. l. si gener, & in d. §. duob. non facit in oppositum, sed potius pro ipsa Blanca, & eius heredibus, et successoribus, q̄ dos non sit restituenda, nec reuocanda per heredēs aui dotantis. ¶ Quinto pro hac parte considero, ¶ q̄ si pater, uel auus eius nepti, uel filiæ naturali inopi, q̄ et de iure ciuili tenetur alere d. auth. ex complexu, relinqueret dotem, profectō illa dos non esset reuocabilis, vt oēs doct. videntur fateri, Bal. in l. mater. C. de iur. dot. Alex. in l. uxorem. §. pater naturalis in apost. ad Bart. ff. de leg. 3. nec spurium reperitur decisum, & si q̄ dubium extat, quod possit reuocari, illud est, qm̄ dos esset data spurie, ergo eadem rōne dicendum est, qm̄ auus, uel pater nepti, seu filiæ spurie dedisset dotem, vt illa non possit reuocari, qm̄ saltem de iure canonico filiam, uel neptem spuriam tenetur alere, sicut de iure ciuili hoc idem de naturali dicimus per supradicta; ex quib. oib. apparet, q̄ non obstant ea, quæ uoluit Bar. in locis allegatis, quib. et posset responderi, q̄ ipse Bar. loquitur, qm̄ filiæ spurie, quæ nullo mō pōt dici filia, nec naturalis, fuisset legata, seu data dos, vt in iuribus allegatis per eū, nos uerō loquimur de nepte, quæ licet largē possit dici spuria, & strictē loquendo non possit dici naturalis, tñ fm ueram naturalitatem, & fm æquitatem canonicam, & cōem, & vulgarem usum loquendi pōt dici naturalis: Item loquimur de illa, quæ ultra q̄ largē possit dici naturalis, dī et per oīa similis naturali strictē natē ex uera concubina tam respectu successioneis, q̄ alimentorum, et loquendo de iure ciuili, ex quo enim ipsa Blanca nata fuit ex solutis, inter quos poterat esse mfimonium, & patrem suum recognoscebat, potuit succedere parentib. suis eo mō, quo pōt de iure ciuili naturalis nata ex uera concubina, pariterq̄; illi de iure ciuili debentur alimenta, vt sup. dixi; & bene faciunt ea, quæ uoluit Abb. in c. tanta circa fine, qui filij sint legi. qui ¶ dixit, & hæc est cōis opinio, vt ibi per Mod. & per Io. And. in c. sine culpa de reg. iur. in 6. in mercurialib. q̄ sicut naturalis natus ex uera concubina legitimatur per subsequens matrimonium, ita et natus ex soluto, et soluta, inter quos potuit esse matrimonium, nec debemus aduersere ad concubinatū, quia concubinatus est expresse damnatus à iure canonico, & forte fm aliquos a iure ciuili nouissimo, cū Imperator dicat se amatorem esse castitatis, vt in auth. quib. mod. nat. eff. legi. in §. illud quoq̄; colla. 6. alioquin sequeretur, vt dicit Abb. in d. c. tanta circa fin. q̄ magis faueretur peccato diuturno, & continuo, q̄ momentaneo 32 rex. in d. c. cum haberet, & in c. cum tu de usuris, sed ius ciuile tpe suo habuit bonam considerationem, quia cum concubinatus non esset prohibitus, sed toleratus, iō ex illo genitos uoluit legitimari posse per subsequens matrimonium; cum autē ius canonicum magis reprobet concubinarum, q̄ fornicationem simplicem, iuxta not. in c. ex parte Adē de test. a fortiori debet legitimari illi, qui nati sunt sine cōcubinato, hoc est nati ex soluto, & soluta ex coi

tu fornicario, q̄ dicit Abb. notandum esse in d. ca. tanta. Ex quib. infertur, q̄ nati ex concubina quoad alimenta, & dotem sunt magis odibiles de iure canonico, q̄ est seruandum quoad alimenta & dotē, vt in d. c. cum haberet cum ibi not. q̄ sint illi, qui nati fuerunt ex coitu simplici fornicatio sine concubinato, ergo q̄ in concubinarijs quoad calum nrm dñi, idem in his dicendum erit. ¶ Tertio responderi pōt notatis per Bar. in locis allegatis, q̄ ipse loquitur in parte, qui daret, seu dedisset dotem filie spurie, nos uero, in aucto, in quo non militat eadem, seu tanta rō prohibitionis donandi, seu dotandi, vt probatur in l. si. cum ibi not. C. de nat. lib. & h̄ per doct. la tē in d. l. Gallus. §. quid si is. ff. de libe. & posthu. cum alijs sup. alleg. & per Fed. de Senis in consi. 57. v̄ m̄ hi & c. ¶ Sed tota difficultas superest in respondendo ijs, quę uoluit Abb. in consi. 115. & in consi. 50. in 2. uol. super quib. fit totum fundm̄: Ceterū in primis dici pōt, q̄ ipse loquitur in patre, non in aucto, vt proximē dixi, & maximē, quia aucto dotando ne ptem, dñi illam dotare pp se, & non pp patrem, vt h̄ per Corn. in consi. 146. in 2. uol. 4. col. Secundo Abb. loquitur, q̄ pater dedisset dotē filie sue spurie, & incestuose, q̄ tunc dos dñi data loco alimentorum duntaxat, & in locum alimentorum succedere dñi, & iō sicut datum ad alimenta morte finis, & reuertitur ad patrem, seu ad eius heredes, ita & id. q̄ datum fuit illi pro dote: & sic intelligit Abb. ibi not. per Bar. & in d. auth. ex complexu, & in d. l. si gener, & in d. l. si. si a focero; nos uero loquimur in nepte, quę etsi possit dici fm̄ austeritatem iuris ciuilib. spuria, tñ fm̄ ueram naturalitatem, & equitatem canonicam, & fm̄ cōem, & cum uelut ulum loquendi dñi naturalis, in qua nō idem iuris est dispositum, q̄ in spuria incestuosa, sed diuersum ē attendita dispoñe iuris ciuilib. tam in succedendo, q̄ in efficiendo eam legitimam per subsequens ē m̄mōnium, ac ēt quo ad effectum alimentorum, & dotis vt colligitur ex ijs, quę supra sepius dixi post Bal. & D. lafonem in consilijs allegatis in primo dubio: ex quib. cessare uidentur oīa, quę ipse Abb. ponit in d. consi. 50. & d. consi. 115. in 2. li. qui loquitur solum in patre respectu filie spurie, & incestuose, prout loquitur Bar. in d. si. si a focero, in d. auth. ex complexu, & in d. l. si gener, super cuius dictis Abb. se fundat, & ita de spurio incestuoso loquitur Bar. etiam in consi. 119. inc. D. Dominicus: Preterea v̄, q̄ Abb. in casu, in quo ipse consuluit in d. consi. 115. non bene consuluerit: uoluit enim, q̄ mortua Catherina, quę filia spuria fuerat Nannis, supersisteret Mattheo marito, & filio cōi, q̄ postea predecesit Mattheo, dos data Mattheo de bonis Nannis patris non debeat remanere apud Mattheum tam respectu personę sue, q̄ respectu filij cōis, sed reuertī debeat ad D. Euangelistam, quā tanquam h̄eres Nannis dotē dederat: quā decisio, & conclusio Abbatis ibi est de directo, & in terminis contra doct. Bar. in d. l. si. si a focero, quę cōiter ab oībus approbatur, ēt ab ipsomet Abb. in d. consi. 50. & in d. consi. 115. t̄ ubi Bar. uoluit, q̄ licet qñ ad filiam spuriam dos fuit reuerfa, pater, vel eius h̄eres possint illam dotem repetere, qm̄ filia dñi illam habuisse à patre, vel ex bonis patris ex titulo donationis, & sic ex titulo lucratiuo d. §. si a focero; qui titulus lucratius, & donationis non pōt esse inter patrem, & filiam spuriam l. i. C. de naturalibus libe. tñ dotem datam non possunt h̄eres patris repetere ab ipso marito, qm̄ dotem habuit ex titulo oneroso d. §. si a focero. l. oēs cum. l. seg. ff. de actio. & oblig. Barto. in l. moenia. §. si fundus ff. sol. marr. in l. cum quidam, & in l. pro one

rib. C. de iur. dot. Bar. in Lignoti C. de reuoc. his, quę in frau. cred. Ergo male consuluit Abb. ibi, q̄ dos non possit remanere apud virum, sed possit repeti per D. Euangelistam, quę vt h̄eres patris dotaucrāt: Præterea si uera est doct. Bar. ibi q̄ per h̄eres patris dos non possit repeti à marito, quia ipse dñi dotem habuisse, & h̄e ex titulo oneroso, sequitur, q̄ non poterit per eodē repeti à marito, & supersistit filijs cōib. nec ēt ab ipsis filijs, q̄ qm̄ dicuntur adhuc durare onera matrimonij, ex quo ab initio maritus habuit ex titulo oneroso. penes quem dos ēt esse titulo oneroso, ēt soluto m̄mōnio, vt est glo. notabilis in l. si donaturus in fin. ff. de cond. cau. data, & tanto magis, qm̄ supersistit filij cōes, qui & ipsi dicuntur habere dotem matris ex titulo oneroso, vt notabiliter uoluit Alex. in apostil. ad Bart. in d. §. si a focero per not. per Bart. in l. si constante in 10. q. 2. q. princip. ff. solu. matr. d. l. pro oneribus, iuncta l. ubi adhuc C. de iur. dot. cuius tñ s̄rius expresse uoluit Abb. in d. consi. 115. Si tñ uellemus substantiā decisionem Abbatis, possemus dicere, q̄ iō apud Mattheum maritum dos non debuit remanere, sed potuit repeti ab ipsa D. Euangelista h̄ere de Nannis patris, quia expresse in instro dotali facta fuit stipulatio, per quā promissit Mattheus maritus post mortem Catherinę dotem restituere ipsi D. Euangelista dotanti, quę stipulatio, seu promissio expresse per stipulationem facta operatur, vt sit dos restituenda illi extraneo, cui fuit promissum dotem restitui, vt est casus in l. unica. §. accedit cum seq. C. de rei uxo. actio, cum similibus, & non solum Do. Euangelista, sed ēt pater Nannis dicebantur quoad actum dotandi extranei. d. l. unica §. extraneum cum simi. quā rōnes cessant in casu nro, in quo nō interuenit in actu dotandi promissio, nec stipulatio de dote restituenda, cum dos fuerit data, seu assignata rege legati facti D. Blacā ab aucto suo in eius testō: Plura ēt possent adduci pro responsione eorum, quā habentur per Abb. in dictis consilijs, quę supra fuerunt dicta, & iō non aliter refero. Non obstat, t̄ q̄ dos data à patre in casu isto succedit, & subrogatur in locum alimentorum, ergo debet illorum naturam sapere. l. si eum §. qui iniuriarum fisci quis cautio. cum sim. sed alimenta finiuntur morte alimentarij litem mela. l. Lucius. ff. de alim. & ciba. leg. l. cum hi. §. constar. ff. de transf. l. hereditatum ff. ad l. Fal. ergo & dos debet morte filie spurie finire, & iō dixit Bar. in d. l. si gener in 2. col. ff. de his, quib. vt indignis, q̄ cautela ad relinquendum filio spurio est, vt pater relinquat filio suo spurio fundum pro alimentis, seu ad alimenta, & si ipse velit, q̄ transeat fundus ēt ad filios spurij, requiritur, q̄ hoc dicat testator: Quia ultra responsiones datas in quibusdam allegationib. quas uidi, primo responderi pōt, prædicta procedere in filio spurio incestuoso, & nato ex coitu damnato, & punibili, qui nullo mō pōt dici naturalis, nec filius, & ita loquitur Bar. & ita procedunt iura allegata per Abb. nos uero loquimur de spurio, qui & filius dici, & naturalis notari pōt non solum de iure canonico, sed ēt de iure ciuili, vt pluries supra fuit reperitum: Secundo raderetur, & hæc est uera responsio, si recte inspiciantur uerba Bar. in locis allegatis, q̄ quamuis hoc uerum sit, q̄ quā rōne filio spurio incestuoso debetur alimentum de iure canonico, q̄ in hoc in utroq; foro seruatur eum est, vt in d. c. cum haberet, eadem, & maior rōne dicendum est in parte respectu filie spurie, vt illam teneatur dotare, vt ea possit nubere, & et alij & ita dicit Bar. in d. auth. ex complexu, in d. l. moenia §. duobus, & in d. l. si gener, & ita ēt dicunt doct. in d.

in d. e. cum haberet; tñ uerum non est, q̄ dos, quæ dari dñ filiz spuria; dicatur succedere, seu subroga-
ri in locum alimentorum, hoc n. non dicunt Bart.
& alij, sed q̄ sicut pater teneretur alere filium spurium,
ita teneretur dotare filiam, una n. rō operat ista duo,
vt ipsi docto. dicunt; sed pp hoc non sequit̄, q̄ ista
duo, quæ pueniunt ab una, & eadem rōne, sint unū,
& idem, seu q̄ unum dicatur succedere, & subroga-
ri in locum alterius, sed unūquodq; per se, & sua na-
tura stabit, & permanebit, qm̄ qñ aliquid erit datū
filio spurio pro alimentis, id habebit filius fm̄ natu-
ram alimentorum, scilicet vt morte finiatur; & ita
intelligitur id, q̄ notabiliter uoluit Bal. in l. eam, q̄
in 9. col. C. de fideic. qñ uerō aliquid erit datum fi-
liz spuria; pro dote, dummodō id non excedat sum-
mam debitam, & legitimam arbitrio boni uiri, il-
lud erit, & permanebit penes filiam, & maritum, &
filios fm̄ naturam dotis, quæ dñ esse patrimonium
filiz, & non patris, & ipsi filia; & hæredibus suis ac-
quiritur irruocabiliter, & perpetuo d. l. Pōponius
philadelphus ff. fam. herc. l. 3. §. sed utrum in fi. ff. de
mun. & gl. in l. Lucius Titius ff. quib. mo. pignus, uel
hyp. solui. iunctis iis, quæ dixi supra. ¶ Venio ad ter-
tiu dubiū, super quo non est insistendum, qm̄, vt su-
pra conclusum fuit, nullum competit ius hæredib.
aut ipsius Blanca; repetendi dotem datā, q̄ nō cēset
data simpliciter p alimentis, ita q̄ non dicat differ-
re ab alimentis, sed dñ data ex cā dotis put cā do-
tis differt a cā alimentorum, vt ipsa Blanca possit &
nubere, & alij: tñ præsupposito pro uero, sed nullo
mō cōcēso, q̄ dictis hæredib. competere ius repe-
tendi dotem rōne alimentorum, quorum cā in ca-
sū nō cām dotis annexam habere dicatur; vñ oīno
concludendum, q̄ ipsi hæredes, seu habentes cām
ab eis, qualis est ser Hieronymus cessionarius, non
potuerint agere actione in rem, hoc est rei uendica-
tione p̄ possessores illorum bonorum immobiliū,
quæ fuerunt assignata, & in solutum pro certo pre-
tio adjudicata marito ipsius Blanca; iuxta æstima-
tionem factam ad iis, qui tñ deputati à iudice fue-
runt, tñ qm̄ cum ipsi Blanca; & n̄r eius marito debe-
retur pro dote certā quantitas, & summa pecuniæ
legata in testō aui, & sic dos esset constituta in cer-
ta quantitate pecuniæ, sequitur, q̄ ipse maritus, cui
dicta bona immobilia fuerunt adjudicata, & assi-
gnata in solutum, & æstimata pro certa quantitate,
fuit, & est debitor quantitatis, & summa; pecuniæ,
& non illorum bonorum, adeo q̄ in casu restōnis
dotis non potuit agi p̄ maritum, uel hæredes suos
ad bona æstimata, sed ad quantitatem pecuniæ, ut
est tex. in l. quoties C. de iur. dot. vñ n. maritus emis-
it, seu habuisse illa bona ex cā emptionis, & non do-
tis ad not. per gl. in l. si inter uir. C. eo. tit. facit l. quo-
ties ff. eo. tit. de iure dotium: & quis maritus dicta
bona habuerit ex adjudicatione iudicis, qui ea illi
assignauit in solutum æstimata, tñ non refert, quia
censetur illa habuisse sic æstimata ab uxore, seu ab
ijs, qui tenebatur ad solutionem dotis legata, nam
in hoc factum iudicis cēsetur factum partis l. si ob
cām C. de cui. & ibi Bal. & alij. ¶ Præterea tñ cum
dos consisteret in pecunia, & in quantitate debita,
prout constat ex legato facto ipsi D. Blanca; & pro
illa pecunia, & quantitate debita ex cā dotis ma-
ritus habuerit ea bona immobilia æstimata, vt sup.
quæ æstimatio facit emptionē d. l. quoties C. de iu-
re dotium cum sim. sequitur, q̄ bona illa non dicū-
tur esse dotalia, nec penes maritum, & successores
suos ex cā dotis, adeo q̄ in casu restitutionis dotis
potuerit ad ea agi actione in rem, sed solum actio-
ne p̄sonali ad quantitatem & summam pecuniæ,

41 ut in l. ex pecunia dotal. C. de iur. dot. ubi ea sus, tñ q̄
res empta à marito pecunia dotali non est dotalis
quo ad effectū, ut possit p̄ cum agi ad rē, sed solū ad
quantitatem dotis, facit tex. in l. qui uas cū ibi not.
in fin. ff. de furtis. ¶ Non obstat l. cum uir in fin. aliās
est lex res quæ, & in l. ita constante cum l. seq. ff. de
iur. dot. ubi res permutata cum pecunia dotali dñ
dotalis, sic & res empta pecunia dotali dñ dotalis,
quia tñ primo respondeo, hoc uerum fauore dotis
in subsidium vcz, qñ aliunde nō posset haberi dos,
arg. eorum, quæ hñt in d. l. quoties, & in l. si vt propo-
nis. C. de rei uend. per text. in l. uxor à marito ff. de
don. inter uir. & ux. & ita expresse traditur p̄ Bart.
in d. l. ex pecunia: Secundo respondeo, q̄ tunc res,
quæ succedit in locum pecuniæ dotalis, puta me-
diante emptione, uel simili titulo, efficitur dotalis,
qñ meritis emisit, uel simili titulo habuisset rem de
uoluntate expressa ipsius mulieris, vt quia mulier
ob eius utilitatem consensuisset merito acquirenti
rem ex pecunia dotali, vt declarat gl. in l. 1. q̄ doct.
cōiter ibi sequitur C. si quis alteri, uel sibi, & est gl.
in d. l. cum uir in fi. & ita in fi. & ita et noluit Bart. in
d. l. ex pecunia; ergo ex prædictis infertur, q̄ hæ-
redes aui dotantis non potuerunt agere actione in
rem, & uendicare illa bona immobilia assignata, &
adjudicata pro quātitate dotis, ē si uerum esset, q̄
in casu nostro locus esset repetitioni dotis, propte-
rea quia fuisset dos legata Blanca; nepti spuria; na-
ta ex filio legitimo, & naturalis; sed qm̄ prius est ue-
rius, ut supra plenē fuit demonstratū, iō non est ul-
terius laborandū super hoc ultimo dubio. Quare
ex prædictis constat, D. Deianirā, quæ possidet d. bo-
na immobilia, fore, & esse absoluendā, à petitione
ser Hieronymi, dictumq; ser Hieronymum condē-
nandum esse in expensis factis per d. D. Deianiram.

S Y M M A R I U M.

- 1 Illegitimus per subsequens matrimonium quoad omnes effe-
ctus sit legitimus: Fallit num. 5. & 7.
- 2 Matrimonium contractum cum ea, quam per adulterium quis
polluit, quomodo valeat, & quomodo non.
- 3 Natus ex muliere, quæ ex viro coniugato concepit, & prima
uxore mortua, cum illo matrimonium contraxit, ipsa adhuc
p̄gnate, legitimus quoad oēs effectus natus dñ: Declarat nu. 9.
- 4 Filius naturalis natus ex cōcubina legitimitur per subsequens
matrimonium cum eius matre contractum cum instrumentis
dotalibus: Declaratur num. 10.
- 5 Filius ex adulterino coitu natus non legitimitur per subse-
quens matrimonium, etiam si post mortem primæ uxoris na-
tus, sed ante conceptus esset.
- 6 Etiam si alter committit adulterium ignoraret.
- 11 Sorores utrinque coniunctæ, & pater defuncti simul omnes in
capita succedunt.
- 12 Aditio hæreditatis confundit patrimonium hæredis cum patri-
monio defuncti.
- 13 Pater, sicut mater propter transitum ad secunda vota priua-
tur proprietate illorum bonorum, quæ ad ipsum ex successio-
ne ab intestato filij primi matrimonij peruenierunt, quam
alijs filijs primi matrimonij reservare tenetur, solumq; vsus
fructum ex ijs in vita sua consequitur.

E P I T O M E.

Legitimatio per subsequens matrimonium
non fit de concepto, & nato ex coniugato,
& soluta tpe, quo uir ille cū alia muliere legitimo
matrimonio coniunctus erat, & iō tanquam filius
legitimus & naturalis in illius bonis non succedit.
Ad bona, quæ ad patrē, quæ ad secunda uota tran-
sunt, perueniunt ex filio primi matrimonij præde-
functo,